

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibus Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Calvinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

36. Misertus est eis, quia erant vexati, & iacentes sicut oues non habentes pastorem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

(inquit) quum prius Davidis filium confessi sunt, de gratia aliquid apprehendisse. Nam hoc titulo redemptorem gentis sua, bonorumq; omnium authorem ornabant. Ipse ergo de sua potentia querens altius percontatur an serio credant. Hæc ille. Responde vocem illam, *Miserere mei fili David*, fidei quoque vocem fuisse, qua profitebantur se agnoscere eum pro Messia ex semine David. Hanc fidem Christus magis explorare voluit, dicens: *Creditis quia hoc possum facere vobis?* j. An sic me verè filium David & Messiam invocatis, vt serio credatis me posse hoc facere quod petitis? Non dicit, *Creditis quia hoc faciam vobis*, sed quia *hoc possum facere vobis*, manifestè docens fidem propriè dictam non esse fiduciam circa ea quæ vult nobis Deus præstare, sed esse assensum mentis firmum circa omne verum de Deo credendum: quale imprimis est omnipotentia eius. Docet igitur Christus ad fidem quod attinet, id propriè requiri, vt potentiam eius credamus, de spe ac fiducia nihil interrogat. Hanc enim disertè professi sunt, misericordiam eius implorando. Nemo enim orat, nisi qui sperat: & nemo misericordiam flagitat, nisi ab eo quem misericordem & benignum esse confidit. Vide hæc latius disputata in Prompt. Cath. dom. 18. post Pent.

36. *Miseratus est eis, quia erant vexati & iacentes sicut oves non habentes pastorem.*

Indulget hic iterum suo stomacho ac libidini Calvinus, & in Ecclesiæ Catholicæ hierarchiam debacchatur, his verbis. Eadem hodie in Papatu cernitur vastitas, qui tamen refertus est in ularibus pastoribus. Immensa est enim eorum colluuiæ, qui sub nomine Clericatus plebem deglutiunt. Porro quum muti sint canes, non tamen eos pudet suam hierarchiam sonare. Sed audienda vox Christi, quæ pronuntiat nullos esse pastores ubi non sunt operarij: vagas & dispersas esse oves quæ Euangelij doctrina in Dei ouile non congregantur. Hæc ille. Cæterum non est hoc interpretem agere, sed putidum calumniatorem, nec Scripturas interpretari, sed ad libidinem, & prurimum maledicendi Scripturis abuti. Interim quæ Calvinus mendaciter fingit, in ipsum Calvinum veraciter retorquentur. Eadem quam Christus hic in Pharisæis diuinæ legis corruptoribus describit, in Calvinismo cernitur vastitas, qui tamen refertus est titularibus Ministris. Immensa est Calvinistarum colluuiæ, qui sub nomine Euangelij plebem deglutiunt, Ecclesias vastant, animas perdunt, regna subvertunt. Porro quam sint

*Calumnia
contra cle-
ricum in Cal-
uinum re-
torquetur.*

E

2. Tim.
2. 15.
2. Cor. 2.
17.
2. Cor. II.
13.

lupi rapaces, fures ac latrones, non tamen eos pudet Ministerium suum Evangelicum sonare. Sed audienda vox Christi, & serio audienda, nullos esse Pastores ubi non sunt operarij; operarij autem quos Deus mittit in messem suam (quod Calvinus alto hic premit silentio) operarij (vt Apostolus loquitur) *inconfusibiles à vitio xpi* qui ita operantur vt operis non pudeat aut pœniteat postea. operarij *rectè tractantes verbum veritatis*, operarij *non adulterantes verbum Dei*. Denique operarij *non subdoli, transfigurantes se in Apostolos & novos Euangelistas*, qualem se Calvinus profiteretur. Postremo vagas & dispersas oues esse, quæ deserta Ecclesia Catholica, vnico ouili Christi, non Euangelij doctrina in ouile Dei congregantur, sed sub Euangelicæ doctrinæ titulo in varias penèque innumeras sectas distrahuntur. Catholicæ verò Ecclesiæ hoc tempore pastores non fuisse penitus canes mutos, nulli melius quàm in Gallia Calvinistæ nosse & meminisse possunt: quos ita vocales in primariis regni illius vrbibus senserunt, vt hoc vno maximè post Deum medio, ab illius nobilissimi Regni diademate depulsi & abacti per annos quàm plurimos fuerint; nec nisi sub pelle Catholico regnent, qui hæctenus ibi regnarunt.

IN MATTHÆI CAP. X.

2. Primus Simon qui dicitur Petrus.

Petri primatus.

PETRI supra ceteros Apostolos primatum hic locus manifestè docet. Neque enim vel ætate vel vocatione primus erat, sed in vtroque Andreas eum præcessit; deinde à tribus Euangelistis Matthæo hic, Marc 3 Luc. 6. qui Apostolos ordine recensent, semper primus ponitur, aliorum Apostolorum ordine non seruato. Nam hic quidem Andreas, apud Marcum Iacobus secundo loco ponitur. Rursum, vt Marcus narrat, hoc demum tempore *imposuit Christus Simoni nomen*, vt vocaretur Petrus. id est, Caput: hoc inquam tempore quo 12. Apostolos designat; vt eodè n momento de capite vicario prospiceret, quo de mēbris. Tergiversantur hic hæretici, & grauius hoc argumentū ferunt. Beza ceteris audacior, in Annotationibus in hunc locum, suspicatur hoc vocabulum, *Primus*, ab aliquo additum. Sic enim scribit. *Quid si hoc vocabulum ab aliquo additum est, qui Petri primatum vellet stabilire?* Hæc est hæretica audacia sibilis explodenda & anathemate digna, quæ ipsorum

Beza audacia.